

Bréfabók bæjarfulltrúa 1856-1862

Aðfnr. 193, 3. hluti

Bréfabók bæjarfulltrúa 1858

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

157
Mánadardagur

1858

Nr. 1.

15. dag
júní
Til
bæjarfógeta

J. bryfi til bæjarstjórnarinnar hafa dags. 14. des.
J. a., hefur skiptaamtmaðurinn sem bryfi frá
hringjaranum í dómkirkjunni, Simons
Sveinngri, dags. 12. 7. m., þar sem ^{á samt þrenur fylgiskjölum} hefur
Simon beidið viðbótar við þá 4 redd. 10 ökk,
er honum tilfalla af sjóði kirkjunnar, og
hefur skiptaamtmaðurinn í nefndu
bryfi sínu beidið bæjarstjórnina að íþuga,
hvork hringjarinn eigi geti fengið hina
unbednu viðbót úr bæjar sjóði, þar sem
ígnidleg mæli með því, að hann fái hana,
en eigi áhönda til, að veita honum hana
af sjóði kirkjunnar.

Uper höfum íþugað mál þetta og rætt það
á fundi með öð, og erum einhuga á því, að
mál þetta nái eigi til bæjarstjórnarinnar,
því að sjóður kirkjunnar er að og allh sem
hann vartar er með öllu sviðreidd bæjar sjóð,
og þeir vegna sjáum sjer euga ástætu til, að
bæjar sjóður þjónar kennar geti eða eigi fengið
nokkur laun úr bæjar sjóð, og ef laun hringj-
arinn er af lítil, þá verðar það að vera
skylda forstöðumenn kirkjunnar að sjá um,
að tekjur kennar verði svo ríflaðar, að hann geti
fengið viðmænt laun. Að öðru leyti ískulum
sjer geta þess, að öð virðist lítil ástæta til að
rífla laun hringjarans, sem eigi hefur verið
við það í starf, nema iðt á, og launir eru
þó engan veginn minni úr, en þegar hann iðt
um þennan starfa.

Bryfi skiptaamtmaðursins með fylgiskjót-
um fylgja hjer með.
H. Jónsson. Th. Jónsson. H. S. Jónsson. J. Þorðarson.

1858

Mánadagur

Nr. 2.

Mét bræfi yðar, dagssettu 14. s. m. hafid þið herra
Kauðeliváð sent mér einu á nýj bræf Langanesseigand-
anna frá 13. nóv. f. á, þar sem þeir bjóða Reykjavíkum
þá til kaupis úthótt Langanes og Kleppu fyrir
3000 ridd., og beiðist, að þeg sem oddviti fulltrúa-
anna leggi það fyrir fulltrúanefndina, svo
að hún í einu lagi geti tekið um það álið.

Þriðjaunar
Til
Borgarsögða.

Þess og þeg gat um í bræfi mínu 8. s. m. gat
þeg eigi álið það rétt af mér sem oddviti, að þeg
leggja bræf þetta fyrir fulltrúanefndina, þar er
4 af fulltrúunum ^{eru} eigendur Langanesinn,
og gátu því að mínum ikótum atkvæði atkvæði
kaft í þessu máli fyrir hönd Bjarinn, og atkvæði
því þá til yðar, hvort yður þatti eigi réttast,
að láta máli þetta sita, þar gætu til nýr full-
trúi verið kosin, ef kann kynni eigi að verða
eigandi Langanes. Nú var sami maður endur
komin, einn af eigendum, og get því eigi
sjáð neina ástæðu fremur nú en þá, að leggja
máli þetta fyrir fulltrúanefndina, meðan að einn
2 ritja í henni, sem eigi eru eigendur þessa
hinnar ungetnu jarða; því að enda þótt
Inhabilitet þessa til að ræða máli þetta eigi sjá
á öðrum ástæðum byggð og dómara, þá verður
þeg þó að vera fastur á því máli, að þeir eigi
geti að atkvæðirétt fyrir hönd Bjarinn í því
máli, er svo nýjg mætti háj sjálfa þeirra, sem
þetta máli, og er þeg því óþaukeyur til, að leggja
máli þetta undir fulltrúanefndina, eins og hún er
nú skipuð, nema því að einn, að mér sjá það
þótt af öðra yfirovaldi, en ef þjer óskid
þess, skal þeg fúslegur skýra yður frá ikót-
um mínum um þetta máli, og þessum samra um landstjórn-
lenda veri það tilgangs laus, þar sem þeir í bræfi
þessu hafa nógnlega látið það í líori, hver nauð.

Þess og þeg gat um í bræfi mínu 8. s. m. gat þeg eigi álið það rétt af mér sem oddviti, að þeg leggja bræf þetta fyrir fulltrúanefndina, þar er 4 af fulltrúunum eru eigendur Langanesinn, og gátu því að mínum ikótum atkvæði atkvæði kaft í þessu máli fyrir hönd Bjarinn, og atkvæði því þá til yðar, hvort yður þatti eigi réttast, að láta máli þetta sita, þar gætu til nýr fulltrúi verið kosin, ef kann kynni eigi að verða eigandi Langanes. Nú var sami maður endur komin, einn af eigendum, og get því eigi sjáð neina ástæðu fremur nú en þá, að leggja máli þetta fyrir fulltrúanefndina, meðan að einn 2 ritja í henni, sem eigi eru eigendur þessa hinnar ungetnu jarða; því að enda þótt Inhabilitet þessa til að ræða máli þetta eigi sjá á öðrum ástæðum byggð og dómara, þá verður þeg þó að vera fastur á því máli, að þeir eigi geti að atkvæðirétt fyrir hönd Bjarinn í því máli, er svo nýjg mætti háj sjálfa þeirra, sem þetta máli, og er þeg því óþaukeyur til, að leggja máli þetta undir fulltrúanefndina, eins og hún er nú skipuð, nema því að mér sjá það þótt af öðra yfirovaldi, en ef þjer óskid þess, skal þeg fúslegur skýra yður frá ikótum mínum um þetta máli, og þessum samra um landstjórn- lenda veri það tilgangs laus, þar sem þeir í bræfi þessu hafa nógnlega látið það í líori, hver nauð.

158
Mánadardagur

1858

Nr. 3

31. d. janúarinn.
Til
fulltrúanna
J. Guðmundsson
H. S. Johnsen
Th. Johnsen
J. Þórðarson

Í heitritu bréfi, dags. 29. j. m. hafid þjer skýrt, mjer frá, ad
bajarfogetinn hafi i bréfi dags. 29. j. m. i fyrra dag beidit
yðar um álit yðar sem fulltrúa, um málefni,
er allan bóinn vardi, en ad þjer hvorki álitid
þad fonnlegt nje treystit, til, ad segja álit yðar
um nokkurt almennt bajarmálefni, nema
þad sje rætt á fundi, og beidist þjer, ~~vegna~~ ad jeg
sem oddviti kalli alla bajarfulltrúana saman
núna á mánudaginn kl. 4. e. m.

Mjer virdist einhver miskilningur klpöta
ad vera á þessu máli frá yðar hálfu, því ad þad
virdist, nokkurn sjeritakleys edlis, ad bajarfo-
getinn skuli beidast álit yðar sem bajarfull-
trúa oddviti en fyrir oddvitinu og því
liggur nær, ad hann vilji þá ad vita álit yðar
um málið, sem þjer eigi getid um kvæð sje,
þremur sjálfum sjer til skilnings, enda
virdist mjer eigi, ad jeg geti tekið þátt í um-
ræðum þess máls, sem hann eigi beidist, álit
~~nema um~~ yðar sjeritakleysa, eta ad jeg geti
kallad saman fund í því. Þad virdist því
liggja beinast vit ad hita svo á þetta máli, sem
bajarfogetinn áski álit yðar í þessu máli, en
þess jeg sem oddviti fulltrúanna eigi þátt í
því. Ad öðru leyti skal jeg geta þess, ad ef jeg
geti kallad saman fund í þessu máli, sje jeg
mig ekki faran um, sökum annvikis, ad
kalla hann saman fyrir en sitari hluta
vikunnar.

W. Th. Thorsen.

Nr. 4

2. d. febrúarinn.
Til
hinnar sönnu.

Í bréfi yðar dags. 31. d. j. m. hafid þjer skorað á mig
um ad njú, ad kveðja alla fulltrúana til fundar til ad
ræða þar málefni þad, sem bajarfogetinn hafi beidist

alibi ytar um sjerstaklega i bryfi umu hit ytar,
dags 29. j. m., og hafid þær sent mig bryf þetta; af því
sje jeg, ad málafni þat, sem hjer rædir um, er um tilhöf
eiganda Langarness og Kleppis, ad selga bænum útbjört
fjedra jarða.

Þu hef áður á fundi lalid ytar i Góvi, eins
og jeg þu bryflega hef ikyrt þegarfogeta frá, ad jeg liti
róo á, ad loquætt alib frá þegarfulltrianefundinni i heill
sinni ekki geti átt sjer stáð i þessu máli, þar et allir
þær fjörir, heitruðu þegarfulltriar, erit eigendur iant
anna Langarness og Kleppis, og þær ad umu alibi þu róo
vitrituir þetta mál, ad þær, þegar ræta skal, hvort þær
viturbæ sje kaganleg, eta ekki kaganleg, hvorki getid
nje sigid ad kvæta neitt alib upp um þat; þu ad eins
vish og þat er, ad þegarbuar eja heimting á þu, ad
hvort mál, sem borit er undir alib fulltrianum,
sje roett á fundi, eins vish er þat ad umu alibi,
ad þeir eja heimting á, ad málit sje roett of þeim
einum fulltrianum, er egi sjeu persónulega vitrituir
málit; er af þu leidir ^{þu} aptur, ad jeg klyf ad iðkvarit
undan ad halda fund þann i málinu, sem þær
beidish, og þat þu freunar, sem þat komi i þaga
væð tilatlu þegarfogetans, sem andrygð er ad
ekki ætlath hit annars, er ad þær einir samain
steyrit honum frá alibi ytar á málinu. Þvorb
adferð þessi sje foruley eta ekki, á hjer i raun
inni alls ekki við ad ræta, fyrir þegarfogetinu
hefur sagt svona fyrir.

Ad öðru leyti skal jeg leita athuga ytar ad þu,
ad þegarfogetinu hefur, eins og lika bryf hans ber
med sjer, beidit mig og laudoyfirrettardómara J.
Petarsson um alib okkart i málinu, sjerstaklega,
og þat munum vit senda honum.

þyki ytar ástædur minar fyrir undanfenslu minni eigi
nægar, og ad jeg sem oddviti þari hjer röngu fram, er þat
sjalfsagt, ad ytar er heimith ad leita um þat úrskurðar
um þu. Þvifid þyfi hjer med aptur.

138
Mánudagur

1858.
Nr. 5

5. d. febrúars.
Til
bæjarfógetans

Hver með lat þú gætur vita, herra kanseliráð, að landsyfir-
rjettaðómari Jóni Péturssonu hefur af fulltrúanna
hálfu tekist á hendur ungrjóu með verkum þeim, sem
gjört kunna að verða á kostnað bæjarfóðs þennan
mánuðinn sem kvæmt því, sem fyrir er með í lit.
Skilum 27. d. nóvemberum 1856, 22. gr.
Atvörðun.

Nr. 6.

8. d. febrúars.
Til
bæjarfógetans

Með bræfi yðar, dagsattu 28. j. m., hefið þér herra kan-
seliráð, sent oss bréf frá bakara Þorri Þorri, dags. 7.
j. m. þar sem hann beiðir, að þér megi ávísast
vagnengur vegur yfir skólavörðuholt, og hefið þér
beiðist álitu vort um þetta mál.

Yfir höfum rætt mál þetta á fundi, með oss, og
sjáum yfir alls ekkert því til fyrirbætur, að vel
nefndur bakari fái leyfi til, að búa til veg þann,
sem hann beiðist, um holtið, þar sem komur
þykir þér hogaulegast.

Brjefið fylgir þér með aftur.

Atvörð. J. Guðm. H. St. Jóhansen. J. Pétursson. Th. Jóhann Þórðar.

Nr. 7.

4. d. febrúars.
Til
bæjarfógetans

Með bræfi yðar dags. 25. d. j. m. hefið þér, herra
Kanseliráð sent oss umkvörtuð kandid. á Scheving,
dags. 20. j. m., yfir bæjargjaldi sínu 1857, þar
hann hefi borgað til veitar fyrir það árið til
Alptaneshrepps, og jafnframt þess vegna, að bæjarb-
svarinn hefi verið jafnað á hann, eptir at vitur-
jafnumartúningurinn var um litinn.

Yfir höfum iðrygð mál þetta og rætt það
með oss á fundi, og getum yfir euga ástæðu til, að
gefa upp bæjargjald þetta; því at þess ber vel að geta,
að ^{þar sem} velnefndur kandid. Scheving hefi borgað til
Alptaneshrepps, þá vitum yfir eigi bein-
hann eigi hefur borgað fyrir allhjárid, 1857, og þá á hann
og þótt hann hefi borgað þar fyrir. Það er sýna, þar á milli
þess á milli þar, virdist Reykjavíkubær eigi ekkert gjald þess.
Þess hrepps á milli á jafnlega 1857. Yfir vitum

forvaranley, og ekki dyrri euat undanförmu, og jafnframt
vertum yfir að láta það álið vort í ljósi, að eitthvíl
væri, að mað atgjörð þessi væri bodin upp á nam-
talopinguu, hoes vildi taka hana að þjer fyrirminna,
uert.

Brjefid fylgir hjer med aptur.

Althrid Gudni. Pjeturs. Altholensen. Thorkanu. Thortarson.

8. d. februlara.
Til bójar
fóglouu.

^{Tem hjer fylginn} ^{En Juliusmet}
Í brjefi til fulltruanna dagsettu 20. d. januaru.
hefur konuhúsnáunafulltrúun, skorað á faoss
at skutla að því, að ^{þess} skemundir yrðu itgar fyrir
því, að utanþreppunum og lausakonu, sem
nylega hafa hjer setz at eigi verði krepplæg, og
at utanþreppunum, sem nylega hefar gylt, eta
gipstah hjer eftir, eigi gefist kostur á að setja hjer
ad mestu
að takmaraklausu; því at það hafi nú þegar gylt sig,
ad flest ^{utanþreppu} þat, er setz hefur hjer at (a setari árum
hefur verid órfatækt, og ~~semir~~ ^{innu} flestie ordit boenum
til lítillar uppbyggingar.

Þjer höfum vandlega ihugat máli þetta og rætt það
á fundi með oss, og hysum oss nu at ^{þess} þessu
í þessu gylt frá álið vort, ~~þat atlið væri ann~~, ^{þat atlið væri ann}, ~~þat atlið væri ann~~, ^{þat atlið væri ann},
sem gylt er framant átti, ~~ad þja sem~~ ad tem
þæstir utanþejarmenn setjst hjer at, nema
þeir einir, sem ^{eru at} þæstir eru at dignatarmenn
og reglutanir; því at enda þott fatæktarreglugjætt
því at eitt og þunngt er munu þeir helst
leita úr sveitinni til sjávarinn, sem eigi
geta lifað við sveitabúnað, er þeir munu sem
optast vera af ~~þessu~~ ^{þessu} dæglegri flokkunum, enda
er regulan fyrir því, að sveitaráunagar þess
þeir sem nú þiggja ~~at~~ af veit hjer í banum,
eru flestir at komnir, en eigi upp runnir
hjer í banum, og hafi svo farid hingat
til, meðari góðarinn hafa verid, þá verur
því varlutanverðara að hleppa monnum
úr þessum veitum hjer inn í bæinn,

Sem nú er aðsýnt, að fjórskurður sé, sem nú er þegar orðinn hjer í nútíman dæminu, slyktur að verða þess ollandi, að öll matþjórg verður að verða miklu dýrri en áður hefur verið, og þá þakking jafnframt verður kaupavinna á sumrun eigi eins aðfengin í sveitum síns og áður, og verð en af því heitir aptur, að þá tækingar, eigi ef til vill, öngtjungar eigi geta haft ofan af fyrir eger og sínum, ef sjávarafli þeirra eigi verður því betri og verða þá seltir meiri að falla þegar þeim ^{sem þegar þáfa ney ad þegar} einkum eins, og nú líkur úþ fyrir með sveitinnar, en af öllum þínum ^{þessum} artoetum verður þá og nauðsynlegh, að rýma þeim í burtu, sem hjer ári úr þegarum dæminu, sem eigi hafa hjer enn unnið sveit, en líkindi eru til að verði sveitinni. til þyngrla.

af fragnaukroftuðum dæminu ^{þessum} herra Kallsehráð, leyfum vjer oss þess, að skora á yður um, að þá ^{þessum} stúdla að því, sem þjer fram að getid, að utanþajarnömunu verði sein forðum leyft að selja, hjeri að, nema alpetektum dægn aðarnömunu, og að þá tækingum þeim, er líkindi eru til, að sveitinni verði til þyngrla, ^{og eigi hafa hjer unnið sveit} þess, burtu rýnt, og ^{þessum} allur varþugi við góðkinn, að engir ~~þess~~ þoni hjer og dwellji í þessum leyfistauri.

N° 10.

15 febrúar
til skiptanitt
marris

Með brjefi, sem hjer fylgir með í afskrift (2.), dagtökta H. d. 4. eleveemberen. f. d. sendi þegar fögetum, Kallsehráð V. Þintess, mjer brjef frá eigendum jarðanna Langarvet og Sklepps, og er það undirskrifað af 5 borgurum og hjer eigendum hjer í þessum og 7 kóntkinn —

ánvinnu, og dagið 13. d. nóvember. f. á. og fylgir það einnig hér með í afskrift (1) í bréfi þessu bjóða þeir brennu úthjór bjóða jörðu til kaupis fyrir 3000 rdd., með þeim skilmálum, sem í bréfinu eru tilgreindur, og beiðist bójarfógeti þess í bréfi sínu, að fulltrúarnir skýri honum frá álitu þeirra. En er þeg, las nöfn þeirra, er með þessu bréfi höfðu útskrifað, lá þeg, að á meðal þeirra varu 3 af fulltrúum borgaranna, nefnilega varaoddvotinn Lögfróðingur Þórnur Guðmundsson, og kaupmanninn H. S. Johnsen og Th. Johnsen, og einn fremur fulltrúinn tórnþingmannanna Þórnur Þórðarson. Hú gat nýr sem oddvota eigi virgt að menn þessir, sem svo voru údráttir máli, gætu átt nokkur atkvæðisrætt í máli þessu, og með því eigi voru þá nema þveir einir eptir, sem að minni álitu gætu átt atkvæðisrætt um málið, nefnilega þeg og landsyfirsjettarðómari J. Þjetursson, en 3 stúlu að minnsta kosti á fundi samkvæmt tilskipun 27. d. nóvember. 1846, 15. gr. ef málið nokkur eiga að gæta ráðist til lykta, þá sendi þeg bójarfógetunum aftur bréf Laugarnes eiganda, með bréfi, dags. 8. d. desember. fyrra árs (1843), og leiddi athuga hans að því, hvernig á stöðu, jafnframt framh og þeg skaut því til hans, hvort honum þótti betur við eiga, að senda bréf Laugarnes eigandanna með álitu sínu sjálfs, til átri úrskurðar, eða vildi hann láta það líta þangað til eptir nýjarit, ef svo lýni að fara, að ín yrði eigi meðal eiganda Laugarnes, er kosum yrði til að kaupur. Th. Johnsen, er þá átti að fara frá sem hinn elsti, og frá þessari meðferð minni á málinu skýrði þeg fulltrúunum á fundi 12. d. 2. m., og höfðu þeir þá elkesti móti því, að þeg hefði farið í þetta form. Hú fór svo kosningin eptir nýjarit, að velnefndur herra kaupmannur Th. Johnsen var endurkosinn, og þótti nýr þá útsjór fyrir, að máli þetta gæti orðið lagt fyrir fulltrúanefndina þessa árid, en allh fyrir það

Tendi bójarfógetinum nýr upplufnð bójef Laugarness
 eigandanna með bjefi dagrettu 14. f. m. (Dk 4), þar sem
 hann er á ný útkor álits fulltrúanna um málið
 yfir höfuð, og eystaklega, hvort ekki eðli að leita sam-
 þykktis ámtins til þess að haldin yrði bójarámboma,
 þar sem nokkrir samhlífsmenn fengu atkvæði sjö, og
 gættu þess, jafnsamt, að endaði þótt atkvæði fulltrúa-
 þeirra, er voru meðal eiganda Laugarness, eigi
 gæti haft sama gjöldi eða afl, og hefði málið verið
 þeim óviðkomandi, þá ljeldi hann þó, að því gæti
 ekkert verið til fyrirstöðu, að þeir tægtu áliti sítt
 um málið. Með því þess hafði alls eigi breytt skotun
 minni á rjetki Laugarness eigandanna til að
 segja áliti sítt um málið sem bójarfulltrúur,
 vitandi þess bójarfógeta er á ný 15. d. f. m., sem
 er fylgja þess með í afskrift (Dk 5), þar sem þess
 skýrði honum frá, að þess alls enga einstöðu fundi
 til framtíðar þá er áður, að leggja mál þetta meðal
 atkvæði fulltrúanefndarinnar, eins og þú voru
 ni skiptur, þar sem herra Th. Jóhannsen hefði verið
 endurskorinn, og þess er 4 fulltrúanna meðal eiganda
 Laugarness, enda voru þess ísfánlegur til þess, nema
 nýr voru það búið af öðru yfirvaldi, það voru og tilgangs-
 laust með því eigendum Laugarness hefðu lýst því yfir
 í bjefi sínu, hvort náðeys þess þótti þess boium að
 eignast úlfjörð Laugarness og Skepps; en ef bójarfógeti
 orkadi þess, voru þess þess á að úkýra honum frá áliti sínu,
 og til hins sama munnis og landsyfiriþetta dómari
 J. Petursson vera þess. Þú lth þess svo á mál þetta, sem
 bójarfógetinum hafi látið þess lýða áttædur minnar og skvæ-
 um á málinu, enda virtist það liggja í 15. gr. tilk. 27.
 d. nóvemberm. ¹⁸⁴⁰ að oddvitinn hafi sjött til að skera
 úr því, hver mál heyrir undir fulltrúanefndina,
 og hvort þess skuli ræða á fundi, að minnsta kosti
 svo lengi engum úrskurður aðra yfirvalds er fyrir

því, að það eða það mál skuli róað af fulltrúanefnd-
inni, og með því brjefi dagsettu 29. dag f. m. sem hér
fylgir með (N° 6), biður bójarfógetinn mig og landsyf-
rjettardómara Jóh. Pjetursson um tilk. atkars tjer-
staklega um málið, þaræð hann áliki það atkilegra,
að fresta eigi þessu máli, til þess hann hafi leitað
aðri iroskurdar um það, hvort hann sem bójarfógeti
eigi eðli rjett á að heimta, að oddviti fulltrúanna
beri þau málefni undir fulltrúanefndina, es hann
atki áliki þessum um, es getur þess jafnframt, að
hann hafi beðið hina 4 fulltrúana um ritt áliki.

Brjef þetta meðtók jeg að kvæti tínu 30. dags janúarinn.
og rjett á eptir fjelk jeg brjef (N° 7) frá þessum 4 full-
trúnum, þar sem þeir skora á mig, að kalla alla full-
trúana á fund mándaginn næsta tjeptir, til að róa
málefni, es bójarfógetinn hafi beðið tjerstaklega áliki
þeirra um, á þess þó að geta um, hvort málefnið
var. Jeg svaraði þeim daginn eptir (N° 8), að þar
sem bójarfógetinn lefði beðið þá um áliki þeirra
tjerstaklega, geti jeg eigi kallað tannan fund í því
máli, nje tekid nokkurn þátt í umrotum þess.

Samma dag fjelk jeg þá einu brjef frá þeim (N° 9),
og senda þeir mig jafnframt brjef bójarfógetans
29. janúar til þeirra, og tregja þeir í því brjefi tínu,
að bójarfógetinn hafi leitað áliki þeirra tjerstaklega
einungis þessu þá sök, að jeg hafi áldungis átkiljan-
lega tvegis þess undan því vit hann, að tveifa
þessu máli á fulltrúanefndi, og með því þeim þykki
það þein skýla min, að tveifa þessu máli á fundi,
þá tvari þeir á mig á nýja leik, að kalla alla full-
trúana til fundar svo fljótt jeg fái því vit komit.
Með brjefi dagsettu 2 f. m. (N° 10) svaraði jeg þeim þess,
að þaræð það málefni, sem þeir atki fundar um, vori
um tilbót Langarnesreigandanna, að selja þonum

1846

Mánadags-

úthjóð Langarness og Alþeyrs, eins og brjef bójarfó-
getans bori með tíer, þá yrði jeg að halda fast við
það álið mitt, sem jeg hefði látið í ljósi í brjefum mín-
um til bójarfógetans (8. desemb. 1847 og 15. januar 1848),
að þeir voru svo vitrúmir málið, að þeir eigi gótu ríe
stlu að kvæða upp neith álið um það, og jeg yrði því
að ákvarð. undan, að halda fund þann, er þeir beiddust
eptir. Enda vori það beint á móti tilottum bójarfóget-
ans, þar sem hann beiddist áliðs þeirra stjórnsálegga,
en hvort sé aðferð hans, að leita áliðs bójarfulltrú-
anna á fundum, vori formleg eða ekki epli ekki
þar við að róta um, en þótti þeim jeg fara réngu fram,
vori það svo sem sjálfragt, að þeim vori heimilt að leita
úrskurðar eimtrúna, og virtist sé aðferð og liggja beint
við eptir 14. apr. í tilsk. 27. d. nóvemberm. 1846.

Ái í fyrra dag, hinn 13 þ.m., kvæddi jeg fulltrúana
til fundar, og komu þeir þar allir, nema fulltrúinn
Wimthiusmannanna Jón Þórtarsson, en er á fund var
komit, lagði varaoddvítinn, herra lögfróðingur Jón
Guðmundsson, fram brjef til mín, dagset. sama dag,
sem og fylgir hér með í afskrift (N° 11), þar sem hann
skorar á mig, að afsala njer friviltjnglega oddvita-
dominu, og láka ganga til nýrra kúsnunga, og kvætur
hann svo að yrði í enda brjefsins, að verði atkvætafiöldi
fyrr njer eum á ríu, þá mundi hann típa njer alla
auðveipni sem bójarfulltrúinn eptir sem ástur. Óskaði
hann, að það vori bókat, að hann hefði lagð fram brjef
þetta, og svo hverju jeg svaradi þá þegar. Jeg svaradi þó
þegar upp á brjef þetta, að jeg mundi svara brjefi hans
í við allra bráðasta, en jeg góti eigi afsalad njer oddvita-
dominu að svo gjörvu, og bókaði jeg það, og las það svo
upp. En er hann heyrði svar þetta, stóð hann þegar upp
og kvæð engum correspondence framar vilja hafa eum
þetta mál, en hann mundi eigi komna á fund,

meðan ég væri oddviti; gekk hann þá af fundi,
og sömuleiðis herra kaupm. H. S. Johnsen og herra
kaupm. Th. Johnsen, og er jeg þá iðoradi á þá, að
skrifa undir fundabókina, neitudu þeir þvi. Að
öðru leyti hej jeg þvi með fylgja iðskript af gjörta-
bókinni (S. 12.).

Er jeg mi hefi með þeim vörum skipt yður,
hávelborni herra, ^{því} öllu þvi, er fram hefur farid í
þessu máli & milli min og þegarþógetans á ann-
an þeginni, og min og þinnar fjöggra fulltrúa á
þinn þeginni, verð jeg að endingu að skjóta mál-
inu til yðar iðskurðar, en skal þi geta þess eins, að
mjer virdish fulltrúarnir allir engum rjeth hafa til
að skora á mig um, að afsala mjer rjetti min-
um eða oddvitaðöminni, þar sem það lag bein-
ast við, ef þeir heftu álitit málefnið svo miteils
vartumli fyrir þeim sem þeir láta, og það þyrfti
eða fljóts iðskurðar við, að þeir þá heftu gengid
úr fulltrúanefndinni, svo njer fulltrúar heftu
getað vortit kosnir, og málað roth af övitrúnum
þegarfulltrúnum; en mjer virdish og, að með þvi
varaoddviti i þjefi þinu til min 13. þ. m. kvæðsh
munda eyna mjer autveipni, ef jeg verði kosinn
að njer, að hann þá hafi afsagt mjer alla þá hlýðni,
sem jeg á heimtingu á af honum sem þegar full-
trúa, og með þvi þeir þeir herrar gengur burh af
fundinum svo minn leyfir, og neitudu að skrifa
undir gjörtabókina, gek jeg eigi betur rjet, en þeir
hafi gjört sig seka í þeirri óhlýðni, er eigi má þolast,
og sem yrdi til þess, að gjöra alla þegarstjórn þvi
þyðingarlausra, ef þinn vori litin ummolalaust; og
þar sem varaoddviti kvæðsh eigi koma á fund
þannar, meðan jeg vori oddviti, en jeg finn all-
engra ástótu til að afsala mjer oddvitaðöminni,
og þvi áður skylðan til þess, virdish mjer beti

1838

Mánudagur

hann og þeir 2 fulltrúar, er gengin burt af fundinum með honum, og þarinnig einn og guldurjökvi ~~við~~ því, sem hann hafði kvæðið upp ír með, hafa beinlínis afsalað sjón fulltrúadómni sínu og liggi því beinast við að láta kjósa aðra í þeirra stað, og verða þó kvenningar þá að fara fram hið allra bráðasta, þarft einn eigi er farit að þáfa niður bojargjöldum, og líka þátt er óhótt, að eigi tjeu nema 3 eptir bojarfulltrúar, er á fund komi.

H. H. Þróvikuon

Nr. 11.

5. d. til bojarfulltr. J. Guðmundss.

Því brjefi yðar dagsettu 13. dag þ. m., er þjón afhentur mér á síðasta fundi bojarfulltrúanna, hafit þjón skorað á mig um, að afsala mér friviljuglega oddvitadómnum, og láta ganga til nýrra kveninga, og lofaði jeg þá á fundinum, að svara brjefi þerri hið allra bráðasta.

Til svars uppiá brjef yðar og ástorum lot jeg yður ljón með vita, að jeg hef mið í dag tenk alls málið til skiptamtsins, og leitad þess úrskurðar.

H. H. Þróvikuon

Nr. 12.

19. d. mars. Til skiptamtsmanna.

~~Sumari~~ Síni áframhald af brjefi mínu ^{15. þ. m.} til yðar, havelbrenni þerra, leyfi jeg njer þjón með að senda yður afstjörps af svari mínu og landsyfjörjettardómara J. Peturssonar ^{days. 13. febrúar þ. m.} upp á brjef bojarfójetans 29. jan. þ. a., ~~þá~~ þar sem hann beiddist álit skars sjónstaklega um ~~þess~~ bót Lauvarneigandanna, að selja bœnum útjörð Lauvarneis og Klepps, og leyfi jeg njer að óska þerri fyrir mína hönd og landsyfjörjettardómara J. Peturssonar, að verðmálið sent til úrskurðar skjónarráðanna, að afstjörps þerri þá nætti fylgja með.

H. H. Þróvikuon.

106
Mánadagur

1858

3d. aprílm.

Nr. 13.

Til bójarfulltrúa

Þær með lög þess vita, herra kauseliráð, að herra kaup-
matur H. St. Johnsen hefur af hálfu bójarfulltrúaanna
tekið á hendur umsjón með verkum þeim, sem gjörð
kunna að verða á Skotunad bójarstöðs þessum man-
num, samkvæmt því, sem fyrir er mælt í
litkipp. 27. d. nóv. 1845, 22. gr.
H. St. Johnsen.

3d. aprílm.

Nr. 14.

Til
sama

Þær með lög þess vita, herra kauseliráð, að samkvæmt
áskorun gjöra í bréfi, 24. j. m., hafa fulltrúarnir
komið herra lögfræðing J. Guðmundsson til að
taka þátt í samningu kjörskráarinnar við
koningu endurskotara bójarreitninganna.
H. St. Johnsen.

5. d. aprílm.

Nr. 15.

Til
sama.

Með bréfi yðaru, dags. 24. j. m., hafid þær, herra
kauseliráð sent oss bréf verzlunarfulltrúa W.
Fischeri og föndhóm J. Arnasonar á Gai-
leith, þar sem dags. 9. s. m., þar sem þeir beiddist,
að mega halda Hóðlakoti og Skálholtstúnum
framvegi, fyrir sama verð, og þeir hafa það,
og hafid þær í bréfi yðaru beiddist álits fulltrúaanna
um þetta mál, og hvort eigi mundi njettast
að bjóta tímum upp við að rýpa frá næstu
faðlogum.

Þær höfum þuyad mál þetta, og heljum
öðru þess eitt njett, að bjóta tímum upp, en
þó eigi nema um lár, því að eins og yðar er
kunnugt, ~~er~~ höfum öðru þess þá ískotun,
að njettast væri að selja tímum þess til eignar
gegn árligu eftirgjaldi, og með því öðru viljum
að þetta yrði sem fyrir, og vonum, að það mál verði
lomit í þring fyrir næstu vor, viljum öðru eigi
at leiguminn rje lengri en næsta ár.

H. St. Johnsen.
H. St. Johnsen.

1858

Nr. 16.

169
Máttard.

9. d. apríl.

Fil

bojarsfogeda.

Mét bræfi ytar dags 24. d. marx. þá, hafit þjer,
hera kanselirat, sent ~~oss~~ ~~matvortna~~ frá Magnúsi
Haflitayri til skiptantrun, dags 1. d. marx. þá, yfi
bojargjaldi ninn árin 1856 og 1857, og hafit þjer
beidit álts fulltrúama um þetta mál.

Uper hófum ihugut mál þetta og sátt þat
méd oss á fundi, og er þat álts vork, at vjer allt
engra ástætu getum fundit til þess, ~~þat~~ at borga
horum þje þetta úr bojarjodi; þoi at gjald þat
hann fyrir árit 1856 er ~~mei~~ fyrir löngu borgat,
árit þess fyrir meir en ári sítan, og hefti hon-
um verit innari handar at kvæta yfir þoi
þer, enda getum vjer talit skirkeini þau, sem hann
hefur komit með fullnæg; en fyrir árit 1857
hefur hann allt ekkert skirkeini komit með
fyrir þoi, at hann hafi verit átrun hátur
árit 1857.

Mjólis fylgja þjer með apþur.

Mattíu Þorsteinsson. Þorsteinsson. Helj. Þorsteinsson.

Nr. 17.

Þ bræfi þoi, sem þjer fylgir með, ^{dags 6. þ. m.} hefur landtrúin
dr. J. Hjaltein beidit þer, at þá mót samgjörum orlega
eþtargjaldi undurendanu á brekkumni vestan þram með
hórumni ~~net~~ undan kirkjugarðinum 36 álit
frá norðri til suðurs, alth á milli hárrarinnar og
vegarnar.

20. apríl.

Fil

bojarsfogeda.

Uper hófum ihugut mál þetta, og er þat álts vork,
at frá vorri halfe sjárum vjer ekkert þoi til fyrir-
stötu, at hera landtrúinn um verit úthórat
þetta vorki, gegn þoi at hann borgi ranna orlega
eþtargjald at líttole eþtistardinni, sem snittum

Jakob Sveinsson borgar fyrir það væði sem hann hefur fengið inntur frá hinni skráddara Grundtvigs, eta því meira; þess væðis er iterra að flatarnáli; er það er ákveðið, að herra landlækninum verður að fá leyfi leigandans um þannföguer dr, þess eptir er af leigubannum.

Nr. 15.

20. apríl.
Til
boejarsfögetans.

Mét bræfi, dagsættu 24. j. m., hafist þess, herra kauseliráit semh oss umkvæðum frá Stafi Stafs. 25. janúarinn; eptir útvísun til hans 8. októbr. 1856, ásamt öðrum fylgjiskjóðum; hefur nefndur Stafur í bræfi sínu kvartað yfir því, ~~hvað~~ að hann ætti að missa hiet útvísata væði eptir 25 ár, en þess hann hafi verið látið vita af því, þegar útmælingin fór fram.

Þess þessum ihugad niál þetta og met það á fundi met oss, og er það álið vott, sem ni skal greina.

Ön virdist það útgjörð um nýtt Staf til hins útvísata væðis met skýrðu byggingar nefndarinnar, 18. febrúar. p. á, nefndlega að ~~væðis~~ hefur honum aldrei verið útvíat þetta væði nema til 25 ára, sem vjer skiljun svo, að eptir þau 25 ár, eigi kann að gjalda vish árlegg gjald en ekki að þáum eigi að mitta afvot þess frá þessum hendi eptir væðis, og þessum vjer allt engu ákæðu til að breyta því, og þess oss nýttark, að það ve ni þegar ákveðit, þvorb eptirgjaldit skuli vera, og þess oss eptirgjaldit hafilega sett bróð. um árit.

En út ur þessari umkvæðum, þar sem þar að auki er skýrt frá því, að Jörger Gudmunds sýni hafi verið útvíat væði eptirgjaldit laust og skildagalaust, þá verðum vjer að gæta þess, að vjer eigi vitum til, að byggingar nefndin hafi vottark sem kelt völd til

1858

Manatard.

að útvísing nokkurt sem heitir í vexti, ~~því~~ fyrir utan
 hina eiginlegu kaupstjórnarlot, kauplaust upp á útt
 eindæmi; og eins og vjer verðum framvegis fyrir
 hönd bójarinn með öllu að niðmála í líkum
 útvísunum, eins verðum vjer og að niðmála
 útvísun þeirri, sem Jörgeu Gudmundsson
 hefur fengið sem öldungir heimildarlauvi;
 því að það virðist auðvelt, að byggingarnefndin
 ekkert valdi hafi til að ávísa mönnum í vexti
 fyrir utan hina eiginlegu kauplot, hvorki kaup-
 laust, nje heldur þannig, að hús á kvæti eptir-
 gjaldit, heldur nje það kaupstjórnariinnar að
 ákvæða það; en það er eins auðvelt, að bójarinn
~~klæfar~~ ^{getur} þetta úttíð hön úttíðar kaup-
 eptirgjaldslauvar útvísarinn; því að með þar mót
 mætti svo fara á endanum, að allh land bójar-
 inn yrði útvísat, á þess nokkur peningur
 rynnur í bójarlot fyrir. Vjer verðum þar fast
 leysa að vonast þess, þæti, að þess verði í
 lag með útvísunina til Jörgeu Gudmunds-
 sonar, og að alls engar slíkar ~~úttíð~~ eptir-
 gjaldslauvar útvísarinn eigi nje framvegis
 útad nema með leyfi og samþykki kaupstjórn-
 arinnar. -

Skjalin fylgja hjer með upphær. -

Höfundurinn. J. Gudmundsson. Hl. Johnsen Th. Johnsen.

Nr. 19.

Með heitruðu bójar, dagsettu í dag, hafid þjer, herra kanselinn,
 sent oss bójar, dags 11. s.m., frá Linari smikkara Jónsýni,
 um að þá útvísada spildu af Skólastjórninni til Kálgarðs-
 spædis í viðböh við það, sem honum átur hefur verið útt-
 vísat.

Til vours upp á þessa þetta velnefndi Linari,
 látum vjer yður vita, að vjer eigi hófum neitt á móti
 útvísuninni gegn því, að hann bójar sömu ástæðu, og

24. d. apríl m.
 Til
 bójarfögeta.

ad tilkøllu eftir stöðinni, og Jakob ríttkari heimán
borgar fyrir það söxti, sem honum hefur verið ávísað, og
~~verður þar~~

Þrjúföt fylgir þær með aptar.

Þóttvirkinn. Flættmunnur. Þóttvirkinn. Þóttvirkinn. Þóttvirkinn.

Nr. 20.

24. d. apríl.
Til
Borgarforseta.

Með þrjúföt yfar, dags. 20. s. m., hafist þær herra Kan-
seliráð iðkjörb önn frá botum þeim, sem gjörð voru
i þau tíu býarinn, er botur voru i þeim þótt upp
10. d. þor., og hafist þær beidd áltó fulltrúanna, þótt
samþykkið ætti bot þeim.

Þær höfum iðkjörb mál þetta, og rétt þar með
oss á fundi, og er það álit vort, að þóttvirkinn
leiga sí, sem botur er, og i alla stadi vortvandi,
og engin von, að meira verði i þau botur, þótt
botur verði upp aptar, og viljum vör þvi
fyrir vort leyti samþykkið bot þeim.
Þóttvirkinn. Flættmunnur. Þóttvirkinn. Þóttvirkinn.

Nr. 21.

6. d. maím.
Til borgarforseta

Þær með lok þess yfar vita, herra Kauseliráð,
ad herra Kauseliráð, Þóttvirkinn hefur af hálfu borgar-
fulltrúanna tekist i hendur umsjón með verkum
þeim, sem gjörð vinna ad verða i kortmat býarforseta
þeimán umsjónum, samkvæmt þvi sem fyrir er mál,
i tilk. 27. d. nóv. 1846 22. gr.
Þóttvirkinn

Nr. 22.

7. d. maím.
Til
Borgarforseta

Með þvi nú er ad þeim tíma komið, ad huga þar
fyrir vortgjörðum á vegnum i undvörvi býarinn
og iðkjörum i þeim bænum sjálfum, þá verðum
vör ad hvetla til vort yfar, herra Kauseliráð,
ad þær vildu reyna ~~undir~~ ad bjóða upp
verk þessi á undirbot þingi, og eru þeim vort,
sem oss vortvandi nauðgyn til þera ad gjöra þau, sem

en á him bögium sjáum vjer, að alls konar óþverra
er kallað í tamar ^{reunur bójarinn} ~~florra~~ h. a. n. i reunura i Sparman
götu, leyfum vjer að oss, að mælast, til þess vát, og þar,
að þjer sjáit um, að fram vegis sje eigi karbauð honi
og óþrum óþverra i þar, ~~og Samuleidit vorum~~
~~vjer og að þjer sjáit um~~, sem auk ~~á~~ þokkaskapins
sem af því leidis, einnig gefur illan og óheilum
au danu.

Nr 24.

7 maí
1. apríl
Til
Bójarþingdags

Í heitvæðu bréfi, dagsattu 24. f. m., hafit þjer, herra
Kanseliráit, ~~þat~~ lýst því yfir, að þjer eigi gætt
verit fulltrúnum sámdóma i því, að útvísunir,
sem hingað til hafa verið gjörtað, og eigi leitit
álit fulltrúanna um sje heinildarlausar og
ólöglegar, og getit því eigi fallit á, að kippa
sje upp útvísuninni til förgenur Guðmunds-
sonar frá 28. d. desember. f. d., sem sje
stadfest af skiptanum, með því líka að nefndur
förgenur hafi gefit þetta vord. útvíkat skilyrðis-
lausit, vegna þess, að honum hafi verið gjört
á skyldu, að leggja vey á milli hant lötur og
lötur þorláks Þeturssonar.

Í sama bréfi gætu hafit þjer og getit þess, að
þjer getit eigi fallit á uppastungu fulltrú-
anna, að ákveða ni þegar, hvernu mikit
gjaldit skuli vera, eptir ~~þess~~ vord. þat, er Olafur
Ólafsonur hefur verið útvísat, og sem honum
á að hafa eptirgjaldslausit i 25 ár, þar sem vor
líkva þetta ~~gestar~~ gegn þeim ^{eda} landaárum getur
þreytst á því tímabili, og i öllu falli atþi þat að ákveð-
ast i alnum, en eigi i dolatuli.

Þjer hófum ni itugad mat þetta að nýja
og vatt þat með oss á fundi, og vand þat álit
vork, að enda þott vjer enya ártödu getum sje

1858

Malindangdalur

því þú þess, að losa þig Guðmundur frá löntólli,
í því fölgna, að hann eigi að leggja tínu ~~andlaga~~
veg fyrir áður löt úna, þar sem hann sýkir
veg, sem þar er nú, þá viljum vör þó eigi halda
því fram, að rísh sje því, sem þegar er gjört
í þessu efni.

Akinn bógunum ^{getum} verðum vör eigi brestit íkötum
vörri í því, að ákveða nú þegar eptirgjaldit
eptir vörri þessu Ólafi Ólafssyni er útbúið.
því að oss vintir þat í alla tíði ríttarh,
að eptirgjald tilkru bletta sje ákveðit, þegar
er útbúið fer fram, vo að kaupendum
viti, að hverju þeir eiga að ganga, en vör
föllumst á þat, að eptirgjaldit sje ákveðit
í alvatali, og ~~þessu~~ ^{þessu} samt þessu þessu
uppriktungru ytar, að þat sje fyrir blett
Ólafi ákveðit 6 áhur, réttmatar eptir
metilverði allra metalverða í hvers árs
verðlagstíra.

Guðm. Pjet. Ólafson. Thjotni. Þórðsson.

Nr. 25.

Med bræfi, dagsettu 25. d. p.m., hefur Hven þjotni
med, dagsettu 25. d. p.m., hefur Hannes Erlendsson
á Mel, ^{þessu} bejarstjórninn, þá að hann metti vör
þessu þessu þessu þá var upp á beidni þina
í bræfi dagsettu 4. d. októberm. 1858, að þá ^{at} þessu
au tilmeltinn þar á Melmum, með því, hann
sje nú þegar búinn að korta talaverð upp
á hann, en þó sje mittú eum eptir, er hann
hiki sje vör, að halda áfram þessu þessu,

28. d. maím.
Til
bejarstjórninn.

1858

177

Mánaðard.

stórbjörgum og rottum, óskan hann að fá vitauka þann afgjaldslaus.

Hér höfum íhugað mál þetta og sást það með oss á fundi, og yðum vjer ekki við móti því að beitaðriun fái þeim umbedna vitauka, en þó getum vjer eigi fallist á, að hann fái þann með öllu eftirgjaldslaus; en með því sletturinn er lítillættatur og grýttur, viljum vjer ákveða láta eftir gjaldit vera. 32 ölk. á ári, sem eigi er nema helmingur við það, sem áður gjalda, er sletti hafa lengið útvísata í hinum þegarinn.

M. Jónsson
M. Jónsson
M. Jónsson

Nr. 27

Hér með lét jeg yður vita, herra kanseliráit, að hönd húsmanuafulltrúa þósi þóttarvyni hefur af hálfu fulltrúanna verið falið á hendur umsjón með verkum þeim, sem gjóðt kunnar að verða á kortuð þegarjódur næsta júní mánuði, tanskræmb því, sem þess er mælt í skilríki. 27. d. nóvemberm. 1848

28. d. maím.
Til
Þegarjódur.

M. Jónsson

Nr. 28

Eins og yður er kunnugt, herra kanseliráit, hefur í þess útarika áris verið verið að komna á "Garbelymning" í kaupmannahöfu, og mun ni að mestu eta öllu ákominn; en við það verða allar þessar gömlu luktir, sem þar hafa verið hafstar, ónyttar, og sjálfvagt ieldar. Nú hefur það verið ók hjer ~~þessum~~ ^{sumra} í þess síðari áris, að fá luktir hjer í þessum, og þessi ók verður almennari og almennari, og með því aldrer verður að hugja til, að fá þess við beita verði

en nú, er þær verða seldar hvort sem er, og því
 verðum vjer, að mælað til þeir við yður, herra
 kansliráð, að þjer samþykkið þá uppáttungu
 vora, og leifið samþykkis stjórnmannaunnisins
 ef yður þykir þessi þurfa, að keyptar verði
 svo sem 20 lúttir í kaupmannahöfuðun
 í nensar, og verti þetta samþykkt, verðum
 vjer að mælað til þeir af yður, að þjer yáit
 um, að þessar lúttir verði keyptar
 á reikning þegar sjóðs, og sendar hringd
 upp, og vonum vjer, að vjer fáum þær
 sluttari okkris með gæfuskipinu í því
 leitarinu, sem stjórnmis hefur áskilið sjer.
 Þess skulum vjer þess eina geta, að vert hönd
 ár lúttar þykir oss eigi mega vera meira en

2-3 rdd.
 Mikríkon. Stund. Mikríkon. Mikríkon. Mikríkon.

Nr. 29.

28.d. maín.
 Til
 Þegarþyktans

A' undirbodsþingi því, sem þjer, herra kansliráð,
 hjeldud henn 20. þ.m. á því, hver vildi taka að vjer
 við gmsar viðgjörðir við veyna í landi þegarins,
 hefur þorlakur Þeturíon bódvib til að taka
 að vjer reidninginu á veyninum frá gatnamót
 unum við Leganób og inn að Fossvogsbrúnni
 og segir 8rd. 64kk, og viðgjörðina á Fossvogsbrúnni
 sjálfri segir 20 rdd. 64kk, en þattari Einar Hákonson
 hefur bódvib að takath á hendur aðgjörðina á Kirkju-
 brúnni, þ eptir nákvæmari ákvörðun þegarstjórn-
 arinnar, hvernig aðgjörðir skuli lögud, segir 20 rdd.
 Vjer höfum í hugad bód þessi, og rott um
 þau á fundi með ou, og kom oss sáman
 um, að samþykkja bæði bód þorlaks Þeturíon,
 en viljum þó taka það fram, um viðgjörðina á
 Fossvogsbrúnni, og hana verður að fylla ís upp,
 að tryggur verði ^{húsi} verð öll ávöl, og laga kledrúna

utan meit, alltáttur þar sem þeir þarf vit. Eins
 er það og ~~sjálf~~ um rúninginn á þessum veg-
 inum, að ~~taka~~ ^{verður} eigi er nóg, að taka að eins úr
 götunni alla laurasteina, heldur ^{verður} og að taka
 þurfa alla hnuttunga og ~~er~~ ^{er} taka steina, sem
 í götunni eru, þótt eigi sjá meit öllu laus,
 eins og ~~þetta~~ ^{þær} upp þolur, sem þar verða epð,
 eins og aðrar, sem í veginum ~~er~~ ^{er} þunna að
 vera.

Sömsuleitis viljum vjer og samþykka
 þótt Einars Hakonsens, enla þótt nokkur
 vandhafi kynni að ^{kerkjubúna} þykja á því, að þrjú
 þonnum, sem siggur af veit, fyrir sönnu
 verki, en á þessu bögum getum vjer þó
 enga ábyrgð eða þetta ^{sjá} að lata hann ^{veita}
 verk þetta, því að auðvitað er, að hann
 eigi ~~þær~~ þær bögumina, nema eptir því
 sem verkinu íkilar áfram.

Alld því lítid eða ekkert var gjört við
 Skotavörðveginum í fyrra, ber nið brynna mátt
 rýn til, að endurbæta hann í ár, einn
 eptir hlutann, þar sem uppfyllingin er
 sökkur niður á nielli íkeisanna, og hann
 því ondinn allstakkeins öðru og ósljettur,
 og þegar öð komit til þegar, að berit
 vjeri að fá postlak Pjetursson, sem býr
 þar rjett hjá veginum, til að ^{vegarnir} taka að
 sjer aðgjörtina, og svo viðhalda fram
 veginum, ^{og} ^{ma} ^{meit} með, að eigi verði um hann
 farit með hesta, gegn 5 redd. þó þessum
 á ári, og sjend þjer oss samdöma í þessu,
 vitum vjer bitja yður, að semja við ^{postlak} hann
 um þetta mál.

Þóttur. Þaðm. Mikurum. Þótturum. Þótturum.

Nr. 30.

dagsetta 10. júní

12. d. júní.
Til
bæjarstjórnar.

Í bréfi þvi, sem hér fylgir með, hefur Þakari Bern
höft farið ~~frá~~ þvi á flot, að bæjarstjórnin leyfi yfir, að
flytja neðri stólpana á skólavörðustígnunum, þá sem en
fyrir ofan ta þarláks Pjeturssonar svo sem Beta
4 álnir eyri eptir, til þess að hann geti komið
vagni þar niður með veginum, þvi að Jóni Sig-
fússyni sje leyft að flytja ús gardsinn, svo að hin
forni vegur senn ^{er} áttakís.

Yfir höfum ihugað mál þetta og rætt
það með oss á fundi, og er það sameiginlegt álit
vort, að yfir eigi getum neitt ojed þvi til þess
stöðu, að herra Bernháfs verði leyft að flytja
stólpa þenna svo sem Beta 4 álnir upp eptir,
og það þvi niður virðist oss honum neitandi senn
þetta, þar sem rúmið milli stólpanna og hins
stóra steins, senn verður suman verk vit veginum,
er svo niðri, að vagn illa getur gengið svo,
að hann amaðhvort eigi ikemurist, eta
stólpanir brotni; en sjálf sarr er það, að ^{Bernháfs} ~~hann~~
verður að flytja stólpana á senn kortun.
Hlth. Guðm. Pjetursson. H. Jóhannsen. M. Johnsen. Þ. Þorsteinsson.

Nr. 31.

dagsetta 11. júní

12. d. júní.
Til
bæjarstjórnar.

Í bréfi þvi, sem hér fylgir með, hefur
Skaptarögn beidd þvi, að tengdarömur senn Jörgeir
Guðmundsson mætti fá leyfi bæjarstjórnarinnar til
þess, að aka grjóti í hús það, sem hann ætlar að
bygja niður eptir skólavörðustígnunum, þar hann vilji
heldur, að hann byggji ús steini, en ús moldu,
en hann lofar jafnsamt að afhjúfa
Jörgeir Skuli bæta Steigum, ef hann ikemur

undau Reyðslunni

Vjer höfum íbúgað mál þetta og rætt það með oss á fundi, og er það sameiginlegt álið vort, að enda þótt skóla vorðstúfingurinn sje ætlaður einungis fyrir fótgangaandi menn, og engum ætti að leyfa þá nokkru tími að fara um hann með þetta eta vagn, þá virðist þó, sem ástæða sje til, að breyta hjer ús af reglunni, þar sem rætt er um, að hlyna að því, að þegar þúar geti reist ískúls í skól þorþója, sem beti eru til ^{spenkasum} óþrygðis, og miklu minni eign í, en ^{þorþója} þorþója, og auk þess þeirra ástæða allmikla þorþóta í landi þegarins. Af þessari ástæðu unni vitjum vjer fyrir vort byti leyfa meyndum förgin að flytja grjóbit eptir veyi þeim, þó með því skilyrði, að þann baki að fella allar skemmdir, sem á veginum kunna að gjörast við grjótbláning þennan; sjei skól þann, sem á veginum eru í samt lag opter, og ef hann getur því vit komit, að hann flytji grjóbit þetta ni þegar, meðan vegurinn er þur og harður, og annars í þuru vextri, og þá þegar ^{ítrubium} ~~vegurinn~~ er svo harður, að hann geti þess minnstans skemmdum tekið.

Þóttor. Jóns. Þóttor. Þóttor. Þóttor. Þóttor.

Nr. 32.

Með brífi, dagsettu 26. dag j. m., hefur skiptantraðurinn sent oss umkvörtun frá Þlafi Norðfjörð, dags. 25. s. m., þar sem vel hefur hann skipir frá því, að hann sje að öllu vinnunadar móður sinnar og kvartar þá yfir því, að sjer sje gjört úsvar sjeri

12. d. júnín.
Til
þegarþógetans.

i lagi, sem honum þykir að eigi þje rjett.
 þegar niderjofuinn var gjort i ucker
 vinnu vjer eigi betur, en að ~~þess~~ ^{stafar} vjeri inn
 eiginu madur, en eigi vinnu madur kjd motur
 sinni, og einmitt af þeitti astoedu gjortu vjer
 þemi eigi meira iðvar en vjer gjortu (⁶³ ¹⁸⁵⁸)
 en nu þofum vjer þengit noya rounu fyrir
 vð læt fyrir þvi, að þann eigi þje sinu eiginu
 madur, og þofum þvi eigi a moti þvi, að þann
 boðit vð verði laus við Þorkirdala gjald þat,
 sem honum var gjort. A þinnu bogium
 virdist þann i raun rjettu þafa minn rjettar
 sinn, er þann eigi þemur með umkrömbun
 sinu, fyr en svo löngu eptis, að niderjofu
 unis þefir legit frammi þinnu lögkjofu
 sinu, en með þvi honum getur viret þat
 sem nokkur afþökuu, að honum þafi eigi
 til þegar komit, að vjer vjeri nu gjort, fyrst
 þat eigi þefti verit gjort fyr, vitjum vjer
 eigi ~~þ~~ halda þat fram þeirri astoedu,
 heldur fyrir vort þefti samþykka eptis
 gjofina a þojargjaldi þann.

Þrjofin þjeflyja þjer með.

Attr. Þrudm. Þjeturinn. Þekþinn. Þjofinn. Þjofarinn.

Nr. 33

12. d. maím. ~~Þrjofin~~
 Til
 Egils bókbina. ~~Þrjofin~~ ^{Steinsson} skýr þat, að þurdu sa, sem gjöra átti vð
 ara þinnu. eptir Vatnsmýri, þe nu þinnu að lengdinni til,
 en til þess að breiddin verði fullnæg, mundi þurfa
 14-16 rdd. viðbót, og þafit þit seut oðr reikning
 þess verk þat, sem þegar er unnið.

Vjer lätum yður ráð hjer met vika, at
 vjer sjáum, oss eigi þærþ að skjöta neinu
 til þetta árit til at fullgjöra skuldina, því
 ad til hant var i áætluninni fyrir þetta
 árit eigi ætlað meir en 25 ridd., og köfum
 heldur ekkert annat þjé i bojarstöð til
 framhalds þessa verke.

Jamframt og vjer ikyrum yður frá
 þessu sendum vjer yður hjer met reikning
 yður aptur, og verðum ad biðja yður ad skafa
 hann upp, og senda oss hann i því ferri,
 ad tilgreint þjé, hverjir ad þessu verki
 hafi unnið, og hverru mikil kaupgjalt hvers
 hefur verið um daginn, og hverru mikil
 margu daga hver hefur hefur unnið, og
 munum vjer þá þegar ávira yður reikna
 vingu þessingunnar

M. Th. Thorsen. M. Th. Thorsen. M. Th. Thorsen.
 M. Th. Thorsen. M. Th. Thorsen.

Nr. 34.

14. júlí.
 Til
 bojarstöðs.

I þessum þessum, sem hjer fylgja með, dagsattum 9. d.
 og 12. d. þ.m. hafa þeir Einar prentari forvarinn
 og Einar innkari þessou beidd þess at mega
 flytja gíjð d' vagni eftir skotavörðveginum.
 Vjer köfum rætt þetta mál á fundi, og
 viljum vjer fyrir vörð leyfa þess þessum m. Th. Thorsen
 þess umbeðna flutning, þó með því skilyrði
 ad þeir hafi lokað honum innan vika
 undvikudags, og bæti ad fullu og öllu allar
 þess ikeum með á seginum, sem verða kunna
 hvert heldur er, ad iteinor hvorki i skuldunni
 eða þess hvers i seginum. M. Th. Thorsen.

184.

Mánaðardagur

1858.

Nr 35.

14. júlí.
Til
bæjarfógeta

Í hirtvudu bryfi dags 30. Jan. hefur fátækrastrjórn
bæjarins beðið þess, at bæjarstjórnin sái um, at
gjaldkeri fátækrastrjórnarinnar geti haft í höndum,
400 redd. innu au taka þessa mánaðar, til þess fátækrastrjórnin
í tíma geti brygt sig at kornmal, at
minnsta kosti til metgjafar hinum forstu dögum,
meðan korn er fáanlegt og með þolaukegu vanti.

Uper höfum ímeigat mál þetta og rætt
þat með a' fundi, og getum vjer eigi öðru
svarat en því, at í áttlium fyrir þetta ári
er áttat til fátækra 811 redd. 48 ikk., og þennu þe
þafnat niður á bæjarbúa, og með því öll
bæjargjöld eiga at vera góddis innu au taka
jinnu mánaðar, ~~verta~~ xtti gjaldkeri bæjarins
at hafa þse þetta í höndum, og sjáum vjer
~~at þess á mál en skyldi svo vera, at þe eigi oxri~~
enn svo niðri ^{gjöldum} bæjargjaldkeri hefti
þetta þe, verðum vjer at fela yður, herra
kanselinat, sem bæjarfógeta, at sjá um, at
kornum ^{græddu} þe ^{græddu} þe öllra fyrir ~~þe~~ bæjar
gjöld, með því gjalddagi er löngu kominn.
Metrónuon. Guðm. Petursson. Þjóskutan.

Nr 36

31. d. júlím.
Til
bæjarfógeta

Hjer með þat þe þe yður vita, herra kanselinat, at
herra löggæðingur J. Guðmundsson hefur af
sialfu fulltrúanna tekið á hendur umsjón
með bæjarverkum mæta ágúst mánuð, og þe
samkvæmt því, sem fyrir er mælt í hlík. 22.
nóveimb. 1846, 22. gr.
Metrónuon.

1858.

Nr. 37.

Mánafríðlegur.

196

2. dag á gættu.

Eins og yður er kunnugt, herra kanslirátt, er áttat til,
 að selt verði lösuvert af ~~við á veg~~ timbri við
^{opinberh} uppboð, ^{hinn} niðvirkudaginn þinn 4. þ.m.; nú er yður
^{6.} og ⁴ a ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

Mikl. Þorvaldsson. Guðmundsson. Pjetkovskij. Skjölvan. Björnsson.

Nr. 38.

Með brífi dags. 30. j.m. hafist þjer, herra kanslirátt, séuh oss
 beiðni frá Guðna Einarsyni og Óðruni kónstlímönnum,
 dags. 5. s.m., um að bæjarstjórnin taki leggja veg yfir
 holtið milli Bergotata og bæjar P. Skúlaronar, og
 hafist þjer beiðni álit fulltrúanna um þetta mál.
 Ufer höfum iðugad mál þetta og rætt þat
 með oss á fundi, og stáimst ufer eigi bæjarstjórn
 að kosta miklu upp á veg þennan þetta árið, þat
 at þeir 300 rdd., sem áttatir eru til vegabóta þetta
 árið, munu naumast gjöra betur en þrökkva

1858

Mánadagur

svo, þótt við gætu þess, og svo að vjer tökum eitt
 dæmi, þá var árið 1850 jafnað bæjargjaldi á
 Stúdent, Jón Arason 2 redd. 48 ökk, eigi getum
 vjer heldur gætt meiri áttöðu til, að bækkja
 bæjargjald hand. H. Johnsen, því að það er
 64 ökk., sem jafnað var á hvern kandidat,
 sem hjer var í banum: i vetur, l. a. m. hand.
 philos. H. Guðmundsson, hand. þéi preita
 skólannum Jón Benicliktsson, þoro. Petursson,
 og getum vjer eigi sjeð, að velnefndur hand. H. Johnsen sje sjeður af löngum, en þéið meim, enda
 Baldvinn Jónsson, o. s. fr., og er þetta gjald þéi
 minna, en á þéi þótt meim var lagð
 og getum eigi skilið, að velnefndur hand. H. Johnsen sje
 sjeður, því að þá var það 3 redd., og vonum
 að vjer höfum að hafa leitt nokk rök að
 vjer þannig að hafa leitt nokk rök að
 því, að gjald það til bæjargjalds, sem lagð var
 á hand. H. Johnsen, bæði sje rjettilega á
 hann lagð, og að rjetti tilhölu vit átra.
 gjald annara í líkri stöðu.
 Kjölur fylgja hjer með 3 aptur.
 H. H. Johnsen Guðmundsson H. Johnsen
 Þórðarson

Nr 39.

Með bryfi yðru, dagsattu 30. d. j. m. hafid þjer, herra Kansell.
 ráð, sent oss skruskjal frá Þórði Þorjarni, dags. 2. dag
 júlímánadar, viðvíkjandi bæjargjaldi hans þetta árið
 og einkum bæjarverutolli þeim, sem hann á að borga,
 og hafid þjer beð um álit þullþrúanna um þetta
 mál.

Vjer höfum ihugad mál þetta, og er það
 álit vort, þar sem um bæjarverutollinn er að gjör,
 að hann eigi geti átt neina heimtingu á, að borga,
 við hann; því að vjer verðum svo að líka á, sem

hefir ad hann viti ad þess greiðsla þessa tolls var gjört ad skilyrði fyrir því ad hann metti flesta um þannu

^{þóðar} hann þívilþyglya hafi undirgengið ad borga til bæjarjalds, þegar hann beiddi um leyfi til ad setja þ ad hjer i bænum, ^{og flutti umdalstaurt inn i bænum, og vera laurvet} ad hann eigi ad ~~vera laurvet~~ ^{anna} bæjarjald þetta árið getur ad voru alit: allsengin ~~þverning~~ ákæta til verit, því ad iur því hann þegar i nóvembermánuði i veker var búinn ad bitja ^{um} og fa' leyfi til ad setja ad hjer i bænum, ^{ni i vor} getum vjer eigi sjed ~~meira ákæta til, hver ad~~ eigi hafi full heimild fyrir fulltrúana, ad jafna a hann bæjarjaldi, eins og þann, sem mundi verða hjer i bænum rúman helming ársins; en ~~þef~~ ^{þef} ekki hefti ordit iur því, ad hann ^{i bænum} flykti, er það svo sem sjálfsagt, ad bæjarjaldit hefti fallit niður; en nú er hann kominn hjer i bænum, og nýtur allra sömu réttinda og aðrir bæjarbúar 7 mánuði ársins, og því liggur i augum uppi, ad hann á ad gjalda til bæjarjalds ad tilkolu vit aðra bæjarbúa, en ad eiirungis því minna, en aðrir sem hann eigi er hjer allb árið, ^{og þegar vjer} ~~þessum jafna a hann ad eins 3rdel, þyfi~~ ^{þessum jafna a hann ad eins 3rdel, þyfi} ~~mark vjer þessa farit réttan meðalveg~~ ^{og þess var hátt} ~~i ánumbardi vit aðra~~ ^{en hitt er ávörðit, at} flykti hann burð aptur i nettu þardögum, a hann heinting á, ad eigi sje meira gjald á hann lagð, en svari ~~lívaler~~ ^{þess} þeim hluta ársins sem hann dvelur i bænum; enda, þeirri reglu verit fylgt hjer i dultu árið, ad þegar einhver hefur flutt hjedan iur bænum a niðru ári, og hefur bedist eftirgjafur á nokkru af bæjarjaldi því, sem á hefur verit lagð fyrir allb árið, þá hefur verit bæjarjaldit ~~hann~~ verit laupat.

1858

Mánadagur.

En auk allt þetta er það, sem oss vortist fyrir kljót
ad fyrirbita, eigi nokkur regla ad haldast, at um
kvörtun þessi kemur allt of seint. Af öllum
þessum ástæðum getum vör allt eigi lagt til, at
Þórofi Tosfarsyni sje nokkur vitnum veitt,
hvorki með bójarverutoll nje bójargjald.

Skjalin fylgja hjer með aftur.

Mattíu Þórofi. Þadmunduon. Th. Johnen. Th. Johnen. Þórofi.

Nr. 40.

Með heidrinu brjefi, dagsettu 30. j. m., hafid þjer, herra
Kansliráð, sent oss skerukjal Sigurdar Steingrims-
sonar á Litlaelli, dags. 28. dag máimánadar þ. á.
viðvitkjandi bójarutvári hans þ. á., og hafid
þjer samkvæmt brjefi skiptauntsins dags. 24. d. júní
máimádar beiðtalits voss um þetta umkvörtun.

12. d. ágústmáan.
Til
bójarfógetans.

Vjer höfum trúgast mátt þetta og rætt það
með oss á fundi, og getum vjer ^{eigi} sjeð betur,
er ad gjald það, sem til bójarfóðs, sem lagt hefur
verid á ~~vefsludan~~ Sigurd, sje i nokkur
itad of hátt; því ad það er eigi ad einu, ad hann
á tuendarbærb sje, einu og hann sjálfur játar,
heldur meira, en hann telur þykjunn þjer
geta fullhermt ad hann á meira, en hann
sjálfur ^{telur, nefnilega badi skip og bát} játar enla synir sedill ra, sem með
fylgir, ^{afir bójargjald hans,} ad hann á ad greiða lúnd af 2th lausa-
gjald; enla þykjunn þjer vita með vinnu, ad hann
eigi ad minnita kosti badi skip og bát, auk
þess á hann og hálf. hjer hjeri bænum, og
heldur, ad því er vitum bærb, ^{áinn} vinnumann
og þar sem hann telur gjald iitt of hátt
i samamburdi við bójargjald Olafs bróður
vinnu, þá iukulum vjer geta þess, ad Olafur

1858

er af öllum talium lítt efnum búinn, og það hefur vjer og satt vera, og er að aukil fjölskyldumatur; ~~en Sigurður af Ofan á allh~~ þetta er það, sem fyrir bitur, að umkvöðun þessi er nefnd löngu eftir, að niður söfnumin hafði legið frammi almenningi til úrnis hins lögboðna tína, og kemur því allh of seint, og af öllum þessum ástæðum getum vjer allr eigi taqð til, að ~~þi~~ bójarjald nefndr Sigurðar vje lækkað að nokkru.

Skjöldis fylgja hjer með optur.
 Mikladríkinn. Gudmundinn. Hólshúsn. Þjóhanna. Þórtar.

Nr. 41.

7. d. september
 Til
 bójarfógetans.

Med heidrudu brjefi, dags. 11. f. m., hafist þjer, herra kanselivat, sent oss brjef docentr H. Arnasonar frá 3. t. m., sem hjer fylgir með optur, þar sem hann fer fram á, að rennan á stuturbrjefi verði brúloð frá Knutsonr þakkuð og vestur úr á kostnað bójarjalds, og hafist þjer beiðak áliti verra um þessa bær herra.

Vjer þofum ihugad mál þetta, og rétt það med oss á fundi, ~~en auk þess~~ sem ~~annad~~ margt ~~er~~ ~~þess~~ ~~docentr~~ ~~Arnasonar~~ ~~veði~~ ~~brúloð~~ ~~á~~ ~~kostnað~~ ~~bójar~~ ~~sjalds~~, þá er það sem fyrir biker, að ~~þi~~ þetta árit eru alls engir þessingarktil þetta, því það ~~er~~ sem ætlað var til vegaboka þetta árit mun náunnat hrökkva hl þess sem þegar er byrið, ~~þa~~ eigi verður hjá þessum og sjáum vjer því alls engis rátt, að verða við filmslun ~~velnefndr~~ herra docentr H. Arnasonar beiðandans.

Mikladríkinn. Gudmundinn. Hólshúsn.
 Hr. Johnsen. Þórtarinn.

Hver jatum það reyndar, at vit þinn
 Hver höfum enn at nýju vandlega iðugad
 málfetta, og getum vjer eigi sjeð, at 200
 rdd. gjöld i viðbót við þau gjöld, sem nú
 hvíla á bójarbúnum, geti orðið nýjg tilfeim-
 anleg, þar sem gjaldendur hjer i bœnum
 nú enn hätt á þrjú hundrat, en nauðsynin
 er brýn, eins og öllum flummeynum er
 ádrætt, og þótt naturvorturinn yrdi
 eigi latinn byrja kroppvægu sinar fyr
 en Kl. II, eins og skiptamtáttur skingur
 upp á, gjórdi það hjer eindokku hjer bójar-
 ins at eingu óhultari fyrir það, at óhul-
 vandir nemu þynnu at grípa þó eit-
 hvað, meetum naturvorturinn veni
 á fjórðugum ^{annarsstaðar} stað i bœnum; því at
 jafulengjum þinnu yrdi, hann at
 verja til kroppvægu sinna, þótt hann
 byrjast þer um staðmenningu; og þótt
 hann eigi nemu staðar við háris
 metan háris þvopar, mundi gjöra netta
 lítit til; og ann þess er atalabreit
 það, at bœnum nú er orðinn tvö
 stór unmat, at einum naturvortu
 er eigi orðið at geyma þess, at
 hvegi ye i þorrum vreyfa við huff,
 edagða ^{þess, at eigi komi næmstatar, eld, þess, tíma, ef eldsvot.}
 kemur ein ^{þess, at eigi komi næmstatar, eld, þess, tíma, ef eldsvot.}
 magnast. ^{þess, at eigi komi næmstatar, eld, þess, tíma, ef eldsvot.}
 vjer at þkora á yður, herra kansell-
 ráð, at leita samþykkis löyðkebu-

1858

ráðherrans til þess, að nýr naturvörður, auk þess sem er, verði settur hér í bænum næsta ár, með 200 redd. lamnum örlega, og að þjer sendist með bræfi ytar bræf vork of 23. nóvemb. f.á. og sömu- leidis þetta vork bræf.

Alfríðrikuu. Þormundu. P. Petruonu. Alfríðu-
ren. Th. Johansen. J. Þórsson.

Nr. 44.

Með heidrudu bræfi dagsettu 25. dag f. m. hafist þjer, herra Kauselváð, sent oss ²bræf skiptamt mannis, dags. 3. d. júním. og 23. septemberm. með fylgiskjólum, sem þar er skorað er á fulltrúa- nefndina að ihuga, hvern örlegan styrk megi veita fyrrveranda lögregluþjóri. Hendvirkben úr bæjarjöldi frá næsta nýári, og hafist þjer bedid oss að skýra yður frá áliki vork.

25. dag okto. Til Bæjarfógeta.

Þjer höfum ihugað mál þetta og rætt það með öm á fundi, og latum vjer yður þjer með vita, að vjer fyrir vork leysti eum fyrir á, að taka upp á áættun- ira fyrir næsta ár, eða árið 1859, 40 redd. til styrks þanda nefndum. Hendvirkben, einu og hann þjer fengin hoo. þjer údættu árin. og þjer þjer þjer eigi mofalluer, þá ad sja' til, ad það verði þjer á in bæjarjöldi, honum til greittu á nork- komandi vork.

Skjótin fylgja hér með aptar.
Alfríðrikuu. Þormundu. Th. Johansen. J. Þórsson.

Nr. 45.

Með heidrudu bræfi, dagsettu 18. þ. m., hafist þjer, herra Kauselváð, sent oss

25. d. okto. Til Bæjarfógeta

dag 7. p. n. :
 Brevet fra Tomtehusmanni Anna Bjarnadóttiri í
 Melitúsum, þar sem hann biður til, að taka
 að rjer inþómotitur á Herkjubrúnni og sendur
 að hiori prófessors P. Pjeturssonar, og þómsu-
 leiddis uppi að hlidinn á skólalárunni, og
 hafit þjer beiddab á litu fulltrúaanna min þetta
 tilbod, eða hvort bjóða átti verk þetta upp á undir-
 bodspjónu. Uper hófium rott þetta mat, og er
 það á lit vork, að rjettast, jje að ganga að
 þessu budi, því að með því verk þetta
 eigi fjelkros gjörb fyrir minna hion
 ridasta vektor en 14 rold, eru euger lik-
 undi til, að neinn vilji eiga á hjetunni
 að taka. Þ það á hendur undirkomande
 vektor ~~er það~~ fyrir minna verd, eru
 nefndur Arni hefur boddit til og viljan
 uper því samþykkja bod þetta.

Briefit fylgir hjer með aftur
 Mikeldreiknon G. Guðm. Thjokuseu. Þorðars.

Nr. 46.

25~~26~~. d. októbr
 Til
 bæjarfogetans.

Eins og yður er þunnig, herra kom-
 selivát, hefur það lengi verið á lit bæjar-
 stjórnarinnar, að rjettast voriat
 telja Róðlakosturinn og Skálholt-
 kosturinn undan bænum, ein stök-
 um mánum til xvarandi eignar,
 gegn fastlaka árlegu eprigjaldi, því
 að eins og þjer vitit, er teiga sú eprit
 þessi tím fast, nærta á lit, ~~í sam eprit~~
 því sem getab af stórum hionum bæjarinn
~~tot~~ eprit stórum til, sökum óræklar
 á hion þessu, og hvort það er grýtt, eru eng

in von, ad leggendum velji korta miklu til, at
 beta þau, metan þeir ad eins geta notit
~~aranguorsins afrakturins~~ ^{þundarskyggingu, hefi, lega storar velli, og sitja selt til eignar, þau} ~~inu faein ar, en~~
 ef þad vori ~~telb~~, eru oll likineli tel, ad
 þið arlega eptirgjald, sem fyrir þessi þiu
 yrdi bodit, yrdi taloverb meira, en þad
 ius ni getot, þegar kaupendur iur
 vinu, ad þeir og eifengvar þeirra mretta
 njota aranguorsins af vinnum iinni, efa
 afrakturinn af um botnum þeir, sem
 þiunir takju fyrir adgjörðir þeirra, um
 aldur og afi, enda verðit vor þad aut
 ixt, ad enda þott afgjaldit eign yrdi þerra,
 en þad sem ni feth yrdi þad þot ad vera
 toloverb hagrædi fyrir boium, ef þiunir
 kemust i iinstakra mauna þeindur, en
 vildu korta nokkru til ad beta þau,
 þvi ad med þvi fengit taloverb meira
 þvur handa þiun af þeim, en ni, og
 vid þad yrdi ~~þaga~~ ^{þaga} ~~þaga fyrir bojar~~
 myndi bojar þiun gefub kostur a meiri
 njotk, en ni, sem nota orugh er ad fa
 keypta þjer i boium.

Ad þeiun rokem verðunver,
 herra kanselivat, ad bitja ydru, ad ið
 vega bojartjorninni leiði spornarinnar
 til, ad mega telja þiu þei ni i
 vor gegn arlegu eptirgjaldi, er akveðit rje
 i alnabali, ~~er~~ i 200 itorum hlutum,
 sem bojartjorninni, eptir nabornas
 ihugun, þykir hæfilegt.
 H. H. Gudm. Th. Johansen. Spordarson.

11 Marsdagur dagur

1858

Nr. 47

26. d. Oktob.
Til
bæjarfogétans

Lins og yður er kunnugt, herra Kansliráð,
hefur lengi stadið til, að gjöra við Kirkjubréna,
og flytja inn grjótdgard tómbhúsmanus Geirs
Loëgas, svo að gard gatan geti að minna
verðu, svo lausb sem gardurinn nær, ferðit
þá stefnu, sem rýttast þætti að hún hefði

Nú höfum vjer samsíð við tómbhúsman
Arna Þjarnarson í Melshúsum að flytja
gardinn inn, og hefur hann tekið það
verk á hendur fyrir 20 þek. hvern fadum,
þannig að Geir Loëga gjöri sig ánoystan
með hleðsluna, og nefndur Geir hefur lofat
að láta þá löt af hendi, sem barinn þarf til
götunnar kauplaust, og jafnframt að kafa
eptirleik með gardhleðslunni, og bjá um, að
hann verði forsvaranlegur, svo að hann
ekker hafi uppa bæjarhörunna að klaga
eptir á. Með því oss virdist, sem að vjer munum
aldrei fá flutning gardris við vegari og
þegilegri kjörum, vonum vjer, að þjer sam-
þykkir þennan tannning vorum, og jafn-
framt verðum vjer að skora á yður um,
að kalla þannar byggingarnefndina inn
allra fyrst, og undirins og verkit er
byrjad, til að ákvæða þá linn, sem yfri brán
gardris á að vera í.
Höndrituð. Hlutur. Th. Johnsen. Þjórtarson.

Nr. 48.

1. d. nóvemb.
Til
bæjarfogétans

Hjer met bet jég yður vita, herra Kansliráð,
að sámkvæmt fyrirveðum til sk. 27. nóvemb.
1846, 22. grein hefur þerra kaupmáður Th. J.
Johnsen tekið á hendur umsjón met þjer-
vernum þenna undirins.

1858

Mánadur.

N°. 49.

1. d. nóvember.

Til
bjarfógetau.

Með heitruðu bræfi, dags. 20. s. m. hafit þjer, herra
Kauselinát, sent oss brjef frá Egli bókkbindara þom-
iyni, dags. 23. dag s. m., þar sem velnefndur Egill
beidið þer, að bjarfstjórnin leyfi, að ijer verði
útvísad ~~itæði~~ undir útihús, 19 álna breitt, og jafn-
langt íveruhúsi hans, í brekkunni fyrir vestan
hús hans, og hafit þjer beidið álitu fulltrúanna
um málefni þetta.

Þjer höfum iþugat mál þetta, og vætt
það með oss á fundi, og er það sameiginlegt álit vort,
sem ^{er} þjer ritum nöfn vor undir, að ijer fyrir vort
leyti viljum leyfa, að velnefndum Egli þom iyni
verði útvísad svæði, þar sem hann hefur beidið
eða í brekkunni fyrir vestan hús hans, ^{undir útihús} ~~þer~~
þvi sem byggingarnefndin nákvæmar kvætur
á um, ~~þar þer hús þetta á milli~~ ^{vel} nefndur
Egill notar svæði það þegar í haust, þvi með þvi
skilyrði, að hann greiði fyrir svæði það, sem honum
verður útmælt, hið sama árlega gjald að til-
tölu, og þer borga smykkari Jakob Sveinsson
og Dr. Hattalin fyrir svæði þau, sem þer hafa
fengit í brekkunni vestan fram með fjörnum;
þvi svo, að húsarkattur sa, sem honum sam-
þremt tilk. 27. nóvemb. 1846 ber að greiða af
húsi þvi, er hann hann að reisa á þessu svæði
dragist frá gjaldinu af eptir allt svæði ^{það} ~~það~~ til
svæðis, sem hann fer á milli um i veruhúsi sínu
og hins nýja húsi, sem hann ætlar að reisa,
áskilur þarinn sjer fulla heimild til, undir
eins og ~~þer~~ gata verður gjört vestan fram með
húsaróð þerri, sem i veruhúsi velnefndi
Egils stendur í, er undir eins og þetta
svæði verður tekið til gótu, er og ákveðið,
að gjallit eptir þann klatur, sem til hennar

1858

Ullinaland

Nr. 51.

22. d. nóvemb.

Til
Bjargfógetans.

Í bræfi voru dagsettu 25. ^{d.} fyrra mánaðar, beiddum við
 mættumst, vjer til, herra Kanselirátt, að þjer útvegunar
 leyfi stjórnmanna til, að bjargfógetans mætti selja
 stundau þannum gegn árlegu gjaldi Kálkholts.
 Kotskúinn og Stóflakotskúinn, en ~~auk þess~~ ⁰¹⁹
~~þess~~, en það og ~~þess~~ ^{veitja} þess bakari
 Bernhöfðs mi þefur vestau þann vert við fjór-
 ma ~~og þess~~ ^{veitja} laur á næstkomandi,
 vör, og ~~þess~~ ^{veitja} þess samfarðum, að þannum
 þje hagarlegast að selja ^{þann} þess fullkominnar,
 eignar, ef þess ~~þess~~ ^{þess} ~~þess~~ ^{þess}
 og verðum vjer þje að biðja yður, að ~~þess~~
 útvega bjargfógetans leyfi til þess hjá stjórnmanna,
 að mega selja þess þess gegn árlegu
 gjaldi, eins og Kálkholtskotskúinn og Stófla-
 kotskúinn.

Matthíuríksson. Þatmundsson. Pjetursson. Th. Jóhannsson.
 Th. Jóhannsen

Nr. 52

22. d. nóvemb.

Til
Bjargfógetans.

Í heidnuðu bræfi, dags. 10. þm. hafid þjer, herra
 Kanselirátt, skýth oss frá beiðni Guðna Einarssonar
 og ~~þess~~ ^{þess} annara, að þeir mættu fá 40 rík.
 fyrir hveru fadri á þime vesta af veinum millum
 Bergstada og Holts, en 24 rík. fyrir hveru fadri á
 þje þessum hluta vegarinn.

Vjer höfum iðugad mál þetta, og rætt það með
 oss á fundi, og höfum vjer ekkert á móti þje,
 að beiðendurnir fái borgun þje, þem þeir
 hafa beiðis fyrir aðgjörð vegarinn, en aut-
 vitad er, að byggingarvefndis verður
 ráðgjafar að ikvæða skéfu vegarinn.

1858 & 1859

Minnardagur

30. jún. ^{göngu} ^{yrði} ~~um~~ ^{ad} búa til góta i Dnyölfsbækknu.

Því höfum i hugað mál þetta, og rethum það með oss á fundi, en sjáum engann vey til að leggja neitt fyrir til þeirrar götu þetta ári, en með því vörum jafnum, að þó er á götum munnum vör hafa tillit til hennar við Tanningu áðluvarinnar næsta.

Brjáfið endursendist.
H.H. Gudni. Pjeturson. H. Jónsen. W. Jónsen. J. Þorstein.

1859

N° 1.

Á fundi í dag hóf fulltrúiinn í dag, var eg undirskrifuð korium til oddvita þessa fyrir árið sem gfi skendr; en til vara-oddvita var fjörinn kaupmanns þorst. Jónsen; - frá þessu legfi eg mér at skora góti, herra kauselivat! þér mér. Jón Guðmandóttir

10. jan. 59
til
Björgvölu

N° 2

^{hundrað} Kúbréfi dagretta í dag hafist þér, herra kauselivat sént hóf fulltrúiinn til alit, bréf dags. 16. okt. f. á, frá Þorsteinu Olafsdóttur, elgju epli, Eggólfr kúlini Einarsson endruaður 10. apr. f. á, þar sem hann bitu upp gafar í bejar útsönn þó er mauni hennar var fjört fyrir umk á, eða lennar á þó, en það var at upp hóf 1° 48/

1. d.
til kinsdama

Því höfum það þetta mál í dag á fundi og er samtuga álit vart, at elgju Þorsteinu Olafsdóttur, epli þó sem ástæða hennar ni eru, ^{þó} at eplir gefa af þessu bejar gótu þó, með þó skilyrði, at hún greiði lafar laurb, í bejar sjó, þina 1° 48/

Skjalid endr un ^{þó} þér mér

þléi með skyni eg frá þó herra kauselivat, at bejarfulltrúi þessa Jóni þó arskni er þalín leusjan með bejar-orkam þessu málum þess gfi skendr.

1. d.
til
þess same